

Święto Matki Boskiej Zielnej

12 sierpnia 2018

Poszukiwanie w „Biblii” dowodów czy też zaprzeczeń wniebowzięcia Maryi to zajęcie równie pożyteczne, co szukanie tam opisów bitew II wojny światowej, choć są tacy co to czynią, doszukując się ich w „Apokalipsie św. Jana”.

Od ukrzyżowania Jezusa „Biblia” matką Jezusa praktycznie się nie zajmuje. Wiemy, że Jezus z krzyża przekazał opiekę nad swoją Matką najmłodszemu z apostołów i należy przypuszczać, że w początkowym okresie Maria przebywa w Kościele Jerozolimskim, sekcie utworzonej przez uczniów Jezusa w Jerozolimie, pod wodzą początkowo Piotra, później Jakuba, brata Jezusa. Później tradycja chrześcijańska wskazuje Efez jako miejsce pobytu i śmierci Miriam.

„Biblia”, a w zasadzie tylko „Dzieje apostołskie”, będące swego rodzaju opisem historii początków chrześcijaństwa opisuje już środowisko Pawła Apostoła, czyli tworzącego się chrześcijaństwa nawróconych z pogaństwa, chrześcijanami nawróconymi z judaizmu zajmuje się w bardzo ograniczonym zakresie. Wysłanników Kościoła nawróconych z judaizmu Paweł, w liście do Galatów, nazywa nawet fałszywymi prorokami [Ga 1, 6-10], jak na podstawie analizy tego listu można to udowodnić.

Czy Paweł, Łukasz mieli okazję spotkać matkę Jezusa?

Przyjmuje się, że Matka Jezusa umiera w kilka lat po ukrzyżowaniu. Paweł, Łukasz, pojawili się w Jerozolimie po raz pierwszy około 20 lat po wydarzeniach. Kobiety w kulturze Izraela tamtych czasów miały niski status, stąd nic dziwnego, że „Biblia” o dalszych losach Matki Jezusa już nie wspomina. Czyli „Biblia” nie da nam żadnego dowodu na to, czy Maria doznała Wniebowzięcia, czy też nie.

Wniebowzięcie

Samo wniebowzięcie nie jest pojęciem „Biblij” obcym. Wniebowzięcia doznali prorocy Henoch (Księga rodzaju 5, 24, List do Hebrajczyków 11, 5), czy też Eliasza (2 Księga królewska 2, 11). Tak więc nawet w ten sposób biblijnie nie da się zaprzeczyć wniebowzięcia Maryi. Są ludzie, którzy przebywają w „w Domu Ojca Jezusa”.

Święto

Wiara w wniebowzięcie Maryi matki Jezusa wywodzi się nie z „Biblij” a z tradycji chrześcijańskiej. Tyle, że zarówno dogmat (rok 1950) jak i tradycja są elementami późnymi. Sam opis wniebowzięcia wywodzi się z XIII w dzieła apokryficznego „Złota legenda”, autorstwa Jacopo da Voragine, włoskiego dominikanina i arcybiskupa Genui (1228-1298). Dzieło to opisuje żywoty różnych świętych i męczenników. Z jak głębokiej tradycji autor „Złotej legendy” zaczerpnął ten opis trudno powiedzieć. Choć pewne ślady wcześniejszego obchodzenia święta sięgają VI w Papież Maurycy ustanawia 15 sierpnia świętem tej tajemnicy, w VII w za papieża Sergiusza I tej okazji odbywano uroczystą procesję.

Poza katolicyzmem to święto obchodzą Chaldejczycy, Syryjczycy

i maronici. Pod datą 21 sierpnia święto to znajduje się w kalendarzu koptyjskim.

Czym dziś jest to święto w słowiańszczyźnie?

Same nazwy równoległe towarzyszące temu świętu Matki Boskiej Zielnej (Polska), Matki Boskiej Korzennej (Czechy) wskazują na to, że Kościół tym świętem przykrył święta przedchrześcijańskie wywodzące się z kultu Matki Ziemi, płodnej, wilgotnej, opiekuńczej. Stąd temu świętu towarzyszą wszechobecne w tym okresie kwiaty, zioła, kłosa zbóż. To pokłosie święta, którym nasi ojcowie oddawali hołd Matce Ziemi, za jej dary w danym roku.

Autorstwo: Zawisza Niebieski

Źródło: WolneMedia.net